

ΑΠΟ ΤΟΥΣ «ΔΕΙΛΟΥΣ ΚΑΙ ΣΚΛΗΡΟΥΣ ΣΤΙΧΟΥΣ»

Οἱ ψυχὰς ποὺ ἐντός μου βλέπεις
νὰ μοῦ κυβερνᾶν τὸ νοῦ,
τοῦ ρυθμοῦ ψυχὴ καὶ τοῦ ὕψους,
καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ξεπεσμοῦ,

τὸ φτερό, τὸ κῆμα, ἡ κάμπια,
τ' ὄνειρο ποὺ τραγουδεῖ,
τὸ τετράποδο ἀπ' τῆς Κίρκης
καμωμένο τὸ ραβδί,

μὴ θελήσης νὰ χωρίσης
τὴν κατάρα ἀπ' τὴν εὐχή,
ἓνα σφιχταγκάλισμα εἶναι,
μιά, - δὲν εἶναι δύο, - ἡ ψυχὴ,

ἓνα σφιχταγκάλισμα εἶναι
ποὺ μὲ ζῇ.

30. 8. 1924

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ